

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 169/12
V Luxembourg, 13. decembra 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevah C-512/10, C-545/10,
C-625/10, C-627/10, C-412/11
Komisija proti Poljski, Češki republiki, Franciji, Sloveniji, Luksemburgu

Po mnenju generalnega pravobranilca Niila Jääskinena pet držav članic ni izpolnilo obveznosti iz direktiv o železniškem prometu

Sodišču predlaga, naj ugotovi, da so Poljska, Češka republika, Francija, Slovenija in Luksemburg kršili pravo Unije s tega področja

Zaradi liberalizacije železniškega sektorja v Evropski uniji morajo države članice zagotoviti podjetjem iz tega sektorja pošten in nediskriminatoren dostop do železniškega omrežja. V tem kontekstu nekaterih „bistvenih funkcij“ ne smejo več opravljati prvotna železniška podjetja držav članic, temveč morajo biti prenesene na neodvisne upravljavce. Te funkcije zajemajo med drugim izdajo licenc prevoznikom v železniškem prometu, ki jim dajejo dostop so železniškega omrežja, dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti in določitev uporabnine, ki jo morajo prevozniki plačati za uporabo omrežja.

Te zadeve se umeščajo v okvir več tožb zaradi neizpolnitve obveznosti¹, ki jih je Komisija vložila zoper nekatere države članice zaradi kršitve obveznosti iz direktiv, ki urejajo delovanje železniškega sektorja in katerih glavni cilj je zagotovitev poštenega in nediskriminatornega dostopa prevoznikov v železniškem prometu do železniškega omrežja². V teh zadevah mora Sodišče obravnavati tožbe zoper Poljsko, Češko republiko, Francijo, Slovenijo in Luksemburg³.

C-512/10 Komisija proti Poljski

Komisija trdi, da Poljska ni uvedla sistema, ki bi upravljavca spodbujal, da znižuje stroške zagotavljanja infrastrukture in višino uporabnin za dostop. V zvezi s tem generalni pravobranilec N. Jääskinen ocenjuje, da mehanizem spodbud, ki je določen v poljskem pravu, ne opredeljuje vzročne zveze med ekonomskimi cilji, ki jih mora doseči upravljavec infrastrukture, in ukrepi, ki jih minister za promet sprejme na področju financiranja stroškov prenove in vzdrževanja železniške infrastrukture.

Pravo Unije določa, da so uporabnine za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, enake stroškom, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve. Komisija meni, da pojem teh stroškov ustreza „mejnim stroškom“. Ti pa po mnenju te institucije ustrezajo edino stroškom, ki nastanejo zaradi dejanskih voženj vlakov, ne pa stalnim stroškom, ki poleg stroškov, povezanih z izvajanjem železniškega prometa, vključujejo še splošne stroške delovanja infrastrukture, ki jih je treba kriti, tudi če vlaki ne vozijo.

¹ Gre za zadeve [C-473/10](#), Komisija proti Madžarski; [C-483/10](#), Komisija proti Španiji; [C-512/10](#), Komisija proti Poljski; [C-528/10](#), Komisija proti Grčiji; [C-545/10](#), Komisija proti Češki republiki; [C-555/10](#), Komisija proti Avstriji; [C-556/10](#), Komisija proti Nemčiji; [C-557/10](#), Komisija proti Portugalski; [C-625/10](#), Komisija proti Franciji; [C-627/10](#), Komisija proti Sloveniji; [C-369/11](#), Komisija proti Italiji, in [C-412/11](#), Komisija proti Luksemburgu.

² Direktiva 91/440/EGS Sveta z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/12/ES, in Direktiva 2001/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404), kakor je bila spremenjena z direktivama 2004/49/ES in 2007/58/ES.

³ Sklepni predlogi v zadevah, ki so se nanašale na Madžarsko, Španijo, Avstrijo, Nemčijo in Portugalsko, so bili predstavljeni 6. septembra 2012 (glej [sporočilo za medije št. 109/12](#)).

Generalni pravobranilec ugotavlja, da poljska ureditev glede določitve uporabnine za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, vodi v upoštevanje stroškov, ki jih očitno ni mogoče šteti za stroške, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniških prevoznih storitev.

Po drugi strani N. Jääskinen meni, da je treba tožbo Komisije zavrniti glede očitkov neobstoja neodvisnosti upravljavca infrastrukture in neobstoja ustreznih ukrepov, ki bi v primernem roku zagotovili finančno ravnotežje tega upravljavca.

C-545/10 Komisija proti Češki republiki

Komisija meni, da je Češka republika kršila pravo Unije, ker je določila najvišji znesek uporabnin za uporabo železniške infrastrukture. Generalni pravobranilec poudarja, da čeprav so države članice pristojne za določitev normativnega okvira za zaračunavanje uporabnin, pa morajo upravljavcu infrastrukture prepustiti nalogo določitve uporabnine, ki jo je treba plačati za uporabo železniškega omrežja. Zato generalni pravobranilec ugotavlja, da Republika Češka ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2001/14.

V nadaljevanju N. Jääskinen Sodišču predlaga, naj sprejme očitek Komisije, da ne obstajajo ukrepi, ki bi spodbujali upravljavca infrastrukture, da znižuje stroške zagotavljanja infrastrukture in višino uporabnin za dostop. Po drugi strani Sodišču predlaga, naj zavrne očitek, da uporabnine za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, niso stroški, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniških prevoznih storitev.

Generalni pravobranilec Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Češka republika ni izpolnila obveznosti, ker ni uvedla načrta izvedbe, ki bi prevoznike v železniškem prometu in upravljavca infrastrukture spodbudil k zmanjševanju motenj in izboljšanju kakovosti izvedbe železniškega omrežja.

Komisija trdi, da je v skladu s češkim pravom organ za obravnavo pritožb zoper odločitve regulatornega organa, in sicer urada za železnice, ministrstvo za promet. Po mnenju te institucije je taka predhodna upravna pritožba v nasprotju z Direktivo 2001/14, ker ta določba ne omogoča upravnega nadzora nad odločitvami regulatornega organa. V zvezi s tem generalni pravobranilec poudarja, da navedena direktiva temelji na ideji, da je upravna odločba, ki jo sprejme regulatorni organ, izključno predmet sodnega nadzora, in ne predhodnega upravnega nadzora, čeprav ta možnost ni izrecno izključena. Zato je Češka republika s tem, da je s pritožbo na ministrstvo za promet uvedla upravni nadzor nad odločitvami regulatornega organa, kršila pravo Unije.

C-625/10 Komisija proti Franciji, C-627/10 Komisija proti Sloveniji in C-412/11 Komisija proti Luksemburgu

Direktiva 91/440 določa, da se bistvene funkcije ne smejo prenesti na subjekt, ki zagotavlja prevozne storitve v železniškem prometu. Te funkcije so med drugim dodeljevanje vlakovnih poti in dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti. Komisija Franciji, Sloveniji in Luksemburgu očita, da so kršili zahtevo po neodvisnosti od subjekta, ki zagotavlja prevozne storitve v železniškem prometu.

Glede Francije generalni pravobranilec meni, da dejstvo, da služba Direction des Circulations Ferroviaires (DCF) v okviru prvotnega izvajalca, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), deluje na račun Réseau ferré de France (RFF), ki je še naprej v celoti pristojen, da odloča o voznih redih in dodeljevanju posameznih vlakovnih poti, ne zadostuje za potrditev skladnosti francoskega sistema. Tak sistem namreč zato ne izpolnjuje pogoja pravne neodvisnosti. Tudi glede Slovenije generalni pravobranilec ugotavlja, da dejstvo, da Slovenske železnice delujejo na račun Agencije za železniški promet, ki ostane v celoti pristojna za sprejetje voznega reda in dodeljevanje posameznih vlakovnih poti, ne zadostuje za zagotovitev skladnosti tega sistema z zahtevami prava Unije. V zvezi s tožbo zoper Luksemburg generalni pravobranilec poudarja, da ob motnjah v prometu ni več mogoče spoštovati običajnega voznega reda, ki ga je določil Administration des Chemins de Fer (ACF), saj so ure, določene v tem voznem redu, že zamujene,

zaradi česar je treba za operaterje, ki čakajo, da pridejo na vrsto, prerazporediti ure, kar stori prevoznik v železniškem prometu, Chemins de fer luxembourgeois (CFL).

V nadaljevanju generalni pravobranilec obravnava očitke Komisije glede določitve uporabnin za dostop do železniške infrastrukture. V zvezi s tem ugotavlja, da Francija in Slovenija nista sestavili načrta izvedbe za prevoznike v železniškem prometu in upravljavce infrastrukture, ki bi izpolnjeval zahteve prava Unije. Poleg tega N. Jääskinen meni, da Slovenija za upravljavca železniške infrastrukture ni sprejela spodbud za zniževanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnine za dostop.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Celotno besedilo sklepnih predlogov ([C-512/10](#), [C-545/10](#), [C-625/10](#), [C-627/10](#) in [C-412/11](#)) je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793